

D ô v o d y:

Sťažnosť poškodenej vytýka právom, že zmätočná sťažnosť bola podaná zavčas, keď sa tak stalo v trojdňovej lehote po doručení rozsudku vrchného súdu poškodenej podľa § 425, odst. 2 tr. por., ktoré bolo správne nariadené potom, keď vrchný štátny zástupca svoju pôvodne ohlásenú zmätočnú sťažnosť vzal späť. Doručením rozsudku je v smysle tohoto zvláštného ustanovenia zákona zaistené poškodenému uplatnenie jeho práva k podaniu zmätočnej sťažnosti podľa § 383, III, tr. por. a mylne sa krajský súd dovolal ustanovení § 42 tr. por., ktoré pre prevzatie zastúpenia obžaloby v oprávnom pokračovaní proti rozsudku vrchného súdu neplatia. Preto bolo včas podanej sťažnosti vyhovené a bolo nariadené pravidelné pokračovanie o včas podanej zmätočnej sťažnosti.

Čís. 5681.

Oprávnenie berného exekútora ku prevedeniu exekúcie (jeho výkon je »po práve« v smysle § 4 zák. čl. XL:1914) nezávisí od materiálnej správnosti daňového predpisu.

(Rozh. zo dňa 22. septembra 1936, Zm III 347/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti S. O. a spol., obžalovaným z prečinu násillia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL: 1914, vyhovel zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zástupcu, rozsudok odvolacieho súdu na základe dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p. zrušil a uznal obžalovaných vinnými dvojnásobným prečinom násillia proti orgánu vrchnosti podľa § 70 tr. z. a § 4, odst. 2 zák. čl. 40/1914, ktorý tak spáchali, že I. v B. dňa 10. apríla 1933, keď prišli do obchodu berní vykonávateľa J. V. a K. K. prevádzkať na dlžné dane exekúciu, S. O. vynadal im do lupičov a keď J. V. prevádzal uňho kapesný zájom a vzal mu koženú náprsnú tašku s peniazmi, uchopil J. V-u za ruky, aby mu zabránil v prevedení exekúcie, načo príbehla H. O. na pomoc a násillím J. V-ovi vyrvala z rúk zabavenú tašku s peniazmi; II. na tomže mieste dňa 26. apríla 1933 pri opätovnej exekúcii, prevádzanej z tejže príčiny berným vykonávateľom J. V. a odhadcom J. H., keď previedol J. V. u S. O. kapesný zájom a zabavil mu náprsnú tašku s peniazmi, nadával mu S. O., že ho chcú rabovať a uchopil J. V. za obe ruky, udrél ho päšťou do čelusti až ho poškrabal, načo opät príbehla H. O. a uchopila J. V. za ruky, čoho využil S. O., vyhodil z vrecka balíček 100 Kč bankoviek, ktoré potom H. O. chytro uchopila a prešla na ulicu, tedy mimo prípadu shluknutia orgánom vrchnosti násillím spoločne prekážali v takom výkone ich povolania, ktorý bol po práve.

Z dôvodov:

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal a previedol verejný žalobca včas zmätočnú sťažnosť z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., ktorú generálna prokuratúra udržala.

Zmätočná sťažnosť je dôvodná. Napadnutý je oslobodzujúci dôvod vrchného súdu, totiž právny názor o nedostatku oprávnenia exekútorovho previesť exekúciu proti obžalovanému S. O.; priebeh činov obžalovaných, ako je v podstate vypísaný v rozhodujúcej časti tohoto rozsudku, je podrobne zistený v rozsudku prvej stolice a toto zistenie bolo pravoplatne prijaté aj vrchným súdom. Preto je v smysle § 33, odst. 3 nov. k tr. por. základom tohoto rozsudku a poukazuje sa naň. Rovnako stačí poukázať na to, že sú v rozsudkoch nižších súdov správne ustálené všetky iné znaky skutkovej podstaty prečinu podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914 okrem znaku právneho prevádzania výkonu exekútorovho, takže treba sa zaoberať len týmto znakom.

O tejto otázke uvažuje najvyšší súd v smysle vývodov zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zástupcu takto:

Odvolací súd zo skutkového stavu ním a prvým súdom zisteného dovodil, že pohľadávka, ktorú berný orgán dobýval vreckovým zájomom na S. O., nesmerovala proti tomuto, ale mala byť správne vymáhaná na I. O. a keď ju berný orgán vymáhal na osobe od I. O. odchyľnej, t. j. na S. O., nebol oprávnený k tomuto úkonu, ktorý nebol voči S. O. po práve.

Oprávnenosť berného exekútora ku prevedeniu exekúcie však nezávisela od materiálnej správnosti daňového predpisu, rozhodné bolo len, či po formálnej stránke mal exekútor legitimáciu k služebnému výkonu proti S. O. a či si obžalovaní boli vedomí, že tento služebný výkon je nariadený práve proti S. O.

V tomto smere prvý súd zistil a odvolací súd toto zistenie prevzal, že obžalovaný S. O. do r. 1932 viedol obchod hodinársky pod firmou S. I. O., že brat obžalovaného I. O. má trvalý pobyt v Poľsku, že dane a platebné príkazy boli predpísané na meno S. I. O.; ďalej zistil odvolací súd, že S. O. márne sa domáhal opravy svojho daňového účtu v tom smysle, aby účet S. I. O. bol opravený na správne meno I. O. a aby proti nemu, totiž proti S. O. vedené exekúcie boli zastavené. Prvý súd výslovne zistil, že 10. apríla a 26. apríla 1933 prevedením exekúcie proti obžalovanému boli berným úradom poverení oficiál J. V. a vykonávateľ K. K., v druhom prípade V. s mestským odhadcom J. H. a že sa obžalovaní dopustili proti týmto orgánom násilia v prvom rozsudku opísaného pri prevádzaní tohoto nariadeného služebného úkonu.

Z tohoto zistenia plynie, že príkaz vydaný berným úradom výkonným orgánom smeroval k prevedeniu exekúcie proti tej osobe, ktorá hodinársky obchod pod firmou S. I. O. viedla, t. j. prevádzala, teda proti obžalovanému S. O. Znenie firmy od jeho mena odchylné nie je tu rozhodujúce, keď je podľa stavu veci, najmä preto, že brat obžalovaného I. O. má trvalý pobyt v Poľsku, bezpochybné, že obžalovaný S. O.,

obchod pod touto firmou vedúci, t. j. prevádzajúci, bol vo skutočnosti subjektom práv aj povinností z prevádzania tohoto obchodu vychádzajúcich. Poukazuje na to samé znenie firmy, pod ktorou boli dane a platobné príkazy — zrejme podľa prihlášok obžalovaného — predpisované nie na meno I. O., ale na S. I. O., čím bol v prvom rade označený sám obžalovaný S. O., obchod v skutočnosti prevádzajúci. Nebolo ani namietané, že by sa predpisy daňové, pod týmto poznačením vydané, neboly staly proti obžalovanému S. O. právoplatnými; treba podotknúť, že za opravu účtu žiadal obžalovaný S. O. teprv po exekučných úkonoch, ktoré sú predmetom tejto trestnej veci; až do ich prevedenia proti predpisom dane pod udaným označením nie sú zistené žiadne námietky obžalovaného. Preto keď bol potom aj zájemný príkaz vydaný pod týmto označením, je nepochybné, že sa ním povoľovalo a nariaďovalo prevedenie exekúcie proti tej osobe, ktorá pod týmto nesprávnym firemným poznačením prevádzala obchod, z ktorého jej byly dane právoplatne predpísané, tedy proti obžalovanému S. O. V exekučnom príkaze znejúcom na meno S. I. O. mal tedy exekučný orgán riadnu legitimáciu k prevedeniu exekučného výkonu proti S. O. Podľa skutočného pomeru S. O. k obchodu poznačenému udaným menom museli si podľa presvedčenia najvyššieho súdu byť tak sám obžalovaný S. O., ako aj jeho manželka obžalovaná H. O. povedomí, že exekúcia je nariadená proti tej osobe, ktorá finančným úradom bola známa jako poplatník z obchodu ňou vedeného pod označením S. I. O., totiž proti S. O. obchod tento skutočne prevádzajúcemu.

Tým je dovedený znak skutkovej podstaty prečinu podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914 v rozsudku vrchného súdu neprávom vylúčený, že výkon úradných orgánov, v ktorom im oba obžalovaní spoločne násilím prekážali, bol po práve. Ponevác sú takto dané všetky náležitosti uvedeného prečinu, boli obžalovaní pri vyhovení zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zástupcu uznaní vinnými tak ako v rozsudku prvej stolice.

Čís. 5682.

Návrh na obnovu trestního řízení nepřekáží vyměření úhrnného trestu.

(Rozh. ze dne 22. září 1936, Zm III 414/36.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti J. D., odsouzenému pro zločin podvodu, zmateční stížnost obžalovaného částečně odmítl a částečně zamítl.

Důvody:

Odsouzený J. D. si stěžuje do vyměření úhrnného trestu jednak proto, že má podánu žádost o obnovu trestního řízení, jednak na základě popírání správnosti svého odsouzení v základních rozsudcích. Věcně proti vyměřenému úhrnnému trestu neuplatňuje žádné námítky.